धवनीयम्,	धूननीयम्,	दुधूषणीयम्,	दोधूयनीयम्;
धव्यम्-अवश्यधाव्यम्,	धून्यम्,	दुधूष्यम्,	दोधूय्यम्;
ईषद्धवः-दुर्धवः-सुधवः;		—	—
धूयमानः,	धून्यमानः,	दुधूष्यमाणः,	दोधूय्यमानः;
[1]धवः,	धूनः,	दुधूषः,	दोधूयः;
धोतुम्-[A]विधवितुम्,		दुधूषितुम्,	दोधूयितुम्;
धूतिः,	धूनना,	दुधूषा,	दोधूया;
धवनम्,	धूननम्,	दुधूषणम्,	दोधूयनम्;
धूत्वा,	धूनयित्वा,	दुधूषित्वा,	दोधूयित्वा;
विधूय,	विधून्य,	विदुधूष्य,	विदोधूय्य;
धावम् २, धूत्वा २,	धूनम् २, धूनयित्वा २,	दुधूषम् २, दुधूषित्वा २,	दोधूयम् २; दोधूयित्वा २.

(907) "धूञ् कम्पने" (IX-क्र्यादिः-1487. सक. वेट्. उभ.)

प्वादिः ल्वादिश्च ।

'धूनयति धवति धवते, धुनोति धुनुते, धुनाति च धुनीते ।
धूनोति धूनुते स्युः पदानि कम्पे, विधूनने धुवति ॥' (श्लो. 26) इति **देवः** ।
धावकः-विका, धूनकः-निका, दुधूषकः-षिका, दोधूयकः-यिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्तधूञ्धातुवत् (906) बोध्यानि । [2]धुनन्-ती, [B]धुनानः, धूनः, [3]धूनिः, इमानि रूपाणि अस्य धातोः भवन्तीति विशेषः ।

---

1. भावे, 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यप्प्रत्ययः ।
2. शतरि, 'क्र्यादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्नाप्रत्यये, 'प्वादीनां ह्रस्वः' (7-3-80) इति ह्रस्वे च रूपम् । एवं शानजन्तेऽपि प्रक्रिया ज्ञेया ।
3. 'ऋल्वादिभ्यः क्तिन् निष्ठावद् वक्तव्यः' (वा. 8-2-44) इति क्तिनस्तकारस्य नकारः ।

A. 'स मायानामगात् सोता कपेर्विधवितुं द्युतिम् ॥' भ. काः 9. 28.

B: 'नागं ददर्श पटपूर्णमुखं धुनानं कर्णौ शृणन्तमखिलानभिपूर्तरोषम् ॥' धा.का.3.6.